

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2016, declarat de inculpatul

Tulba Mihail Alexandr, născut la 02 august 1984, originar și locuitor r-nul Comrat, s. Congaz, str. Kirov, 43.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 28.11. - 31.12.2013;

Instanța de apel: 18.02. - 26.11.2014;

Instanța de recurs: 11.02. - 07.04.2015;

Instanța de apel: 30.04.2015 - 10.03.2016;

Instanța de recurs: 16.08. - 16.11.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 31 decembrie 2013, Tulba Mihail a fost condamnat în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 2 ani, iar în temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 ani.

2. De către organul de urmărire penală, Tulba Mihail a fost învinuit pentru faptul că, pe parcursul anului 2013, nedeținând autorizația corespunzătoare, acționând în scopul obținerii unui profit material, a sădit și a cultivat în grădina gospodăriei sale amplasată pe adresa str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, plante de cânepă, care conțin substanțe narcotice. Ulterior, Tulba Mihail a prelucrat plantele de cânepă crescute prin metoda uscării și măcinării frunzelor pentru obținerea substanței narcotice - marihuană, pe care urma s-o înstrăineze către persoane necunoscute.

La 28 septembrie 2013, în urma percheziției la domiciliul lui Tulba Mihail din str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, au fost depistate resturi de substanțe rășină de cannabis în cantitate de 2,56 grame, mase vegetale uscate în cantitate totală de 5975,81 grame, ce reprezintă marihuană în stare uscată, masă vegetală în stadiu verde de vegetație care reprezintă 80 grame de marihuană verde și 18 plante de cannabis care, potrivit rapoartelor de expertiză nr. 6872 din 08 octombrie 2013 și nr. 6878 din 09 octombrie 2013, se atribuie la substanțe narcotice, ce constituie proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel **procurorul**, care a solicitat casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tulba M. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 4 ani, invocând că a prezentat instanței suficiente probe ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, și anume declarațiile martorilor Cerchez I., Nistor A., Cucu R., Facalî P., procesul-verbal de percheziție, rapoartele de expertiză, corpurile delictate ridicate de la domiciliul inculpatului, cărora instanța le-a dat apreciere justă, punându-le la baza sentinței, însă incorect a ajuns la concluzia că inculpatul nu a avut scopul înstrăinării acestor substanțe narcotice, bazându-se doar pe declarațiile acestuia, precum că substanțele narcotice depistate la domiciliul său au fost destinate pentru consumul personal ca substanță care-i ameliorează durerile provocate de tuberculoză de care suferă; cantitatea deosebit de mare de substanțe narcotice ridicată de la inculpat denotă faptul că acesta le deținea nu în scop personal, mai mult că în urma percheziției la domiciliul acestuia nu au fost depistate obiecte destinate pentru consumul substanțelor narcotice, cum ar fi țigări sau resturi de țigări, care în mod obligatoriu urmau să fie, în cazul în care persoana ar fi consumat substanțe narcotice.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 26 noiembrie 2014, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că prima instanță obiectiv și sub toate aspectele, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, a examinat și apreciat probele administrate în cauză și corect a considerat că învinuirea înaintată inculpatului nu și-a găsit confirmare în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, în special elementul laturii subiective - scopul de înstrăinare, astfel corect au fost încadrate acțiunile lui Tulba M. în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal.

La fel, instanța a concluzionat că declarațiile martorilor Cerchez I., Nistor A. și Cucu R., care sunt colaboratori de poliție, referitor la faptul că la poliție a parvenit o informație operativă precum că Tulba M., acasă, cultivă substanțe narcotice marihuană, pe care urmează să o realizeze în Federația Rusă, precum și că el a realizat o parte din substanțele narcotice pe teritoriul R. Moldova, nu pot fi reținute, deoarece probele menționate de către partea acuzării, cercetate în ședința de judecată a primei instanțe, precum și în instanța de apel, nu dovedesc vina inculpatului în realizarea substanțelor narcotice, astfel, declarațiile martorilor menționați nu pot fi recunoscute în calitate de probă, pe motiv că dâșii nu au numit sursa de unde a parvenit informația operativă, iar conform art. 102 alin. (2) Cod de procedură penală, nu pot servi ca mijloace de probă datele comunicate de persoană dacă aceasta nu poate arată sursa informațiilor sale.

De asemenea, instanța de apel a relatat că rezultatele percheziției efectuate la domiciliul inculpatului în cumul cu declarațiile martorilor Cerchez I., Nistor A., Cucu R. și Facalî P., confirmă doar faptul că la domiciliul inculpatului se păstrau substanțe narcotice, care au fost depistate în urma percheziției, astfel acestea, în cantitatea menționată, în lipsa altor probe, nu pot să certifice faptul intenției inculpatului de a realiza substanțele narcotice.

Totodată, instanța de apel a menționat că, în cadrul cercetării judecătorești,

partea acuzării nu a prezentat probe ce ar combate argumentele inculpatului date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță, precum că el este consumator de substanțe narcotice și se află la evidența medicului narcolog, recunoașterea parțială a vinovăției de către inculpat în săvârșirea infracțiunii poate fi pusă la baza învinuirii doar în măsura în care vina lui este confirmată prin faptele și circumstanțele ce rezultă din cumulul de probe din dosar.

Astfel, instanța a conchis că măsura de pedeapsă a fost aplicată legal și corect de către prima instanță, la stabilirea căreia s-a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, de condițiile de viață ale acestuia, considerând totodată irațională executarea reală a pedepsei cu închisoarea, pe motiv că corijarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără izolarea de societate, în condițiile suspendării condiționate a executării pedepsei, nefiind stabilite careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi legale, inculpatul neprezentând pericol sporit pentru societate.

5. În recursul ordinar declarat de către **procuror**, invocându-se temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, s-a solicitat casarea hotărârilor judecătorești și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Tulba M. să fie condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe termen de 4 ani, din motiv că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită și hotărârile atacate nu cuprind motivele pe care se întemeiază soluția de aplicare a pedepsei cu suspendarea executării acesteia pentru perioada de probațiune, în rest invocând repetat aceleași motive ca și în apel descrise la pct. 3 al prezentei decizii.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 07 aprilie 2015, a fost admis recursul procurorului, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La adoptarea soluției date instanța de recurs a reținut că, judecând apelul, instanța de apel nu se poate limita doar la redarea de la persoana a treia a circumstanțelor și împrejurărilor cauzei constatate de prima instanță, ci urmează să examineze și să supună verificării toate probele și argumentele aduse de apelant, respectând prevederile legale.

În această privință, instanța de apel a considerat ca fiind stabilită vinovăția inculpatului Tulba Mihail, indicând că acesta a fost condamnat pentru fapta constatată de prima instanță, însă, conform părții descriptive a sentinței, fapta imputată lui Tulba M., nu a fost constatată că fiind săvârșită de acesta, ci s-a menționat că, - „*Tulba Mihail este învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, în anul 2013, a cultivat în grădina gospodăriei sale amplasate pe adresa str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, cânepă, pentru înstrăinare, care în urma percheziției s-a depistat, rășină de cannabis ulei uscat în cantitate de 5975,91 grame marihuană și 18 plante de cânepă, în proporții deosebit de mari*”, ori, această stare de lucruri contravine prevederilor art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală.

Prin sintagma reținută în sentință *că inculpatul Tulba M. se învinuiește că, ...* rezultă că prima instanță, de fapt, nu a constatat fapta pentru care acesta a fost condamnat.

Instanța de apel nu a corectat eroarea de drept privitor la modul de întocmire a sentinței și nu a respectat prevederile legale, conform cărora „în cazul când prima instanță nu a respectat prevederile art. 394 Cod de procedură penală privind întocmirea sentinței, însă în fapt probele au fost cercetate, instanța de apel, casând sentința din acest motiv, va continua prin rejudecarea cauzei aprecierea tuturor împrejurărilor și, respectând normele procedurale (art. 393-397 Cod de procedură penală), va pronunța o nouă hotărâre conform ordinii stabilite pentru prima instanță.

Instanța de apel, menținând sentința primei instanțe, care și-a bazat concluziile doar pe declarațiile inculpatului privind lipsa intenției de înstrăinare a substanțelor narcotice, a făcut o selectare a probelor din dosar, fără a face o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept a tuturor probelor administrate în cauză, și, în așa mod, a ajuns la concluzia pripită că, fapta inculpatului nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii imputate acestuia prin rechizitoriu.

Astfel, în opinia instanței de recurs, modalitatea de motivare a soluției denotă că instanța de apel nu a apreciat probele sus menționate în ansamblu, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și coroborării acestora, pronunțându-se numai pe o parte din probele prezentate de părți.

7. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2016, a fost admis apelul procurorului, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Tulba Mihail a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de utilizarea substanțelor narcotice pe termen de 3 ani.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de apel a constatat în fapt că, pe parcursul anului 2013, nedispunând de autorizație corespunzătoare, acționând în scopul obținerii profitului material, a semănat și a cultivat, fără autorizație corespunzătoare în grădina gospodăriei sale amplasate pe adresa str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, plante de cânepă, adică plante care conțin substanțe narcotice.

Ulterior, Tulba Mihail a prelucrat plantele de cânepă crescute prin metoda uscării și fărâmițării frunzelor în scopul obținerii substanței narcotice - marihuană, care urma să fie înstrăinată unor persoane necunoscute.

La 28 septembrie 2013, în urma percheziției la domiciliul lui Tulba Mihail din str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, au fost depistate depuneri de substanță ce reprezintă 2,56 gr. rășină de cannabis, mase vegetale uscate în cantitate totală de 5975,81 gr., ce reprezintă marihuană în stare uscată, masă vegetală în stadiu verde de vegetație care reprezintă 860 gr. de marihuană în stare verde și 18 plante de cannabis (cânepă) care, potrivit rapoartelor de expertiză nr. 6872 din 08 octombrie 2013 și nr. 6878 din 09 octombrie 2013, se atribuie la substanțe narcotice, ce constituie proporții deosebit de mari.

Cu toate că inculpatul Tulba Mihail vina în săvârșirea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că, vinovăția acestuia a fost confirmată prin următoarele probe: declarațiile martorilor Cerchez I. (f.d. 119-120, vol. I);

Cucu R. (f.d. 121-122, vol. I); Nistor A. (f.d. 121-122, vol. I); Facali P. (f.d. 301, vol. I); procesul-verbal de autosesizare în privința începerii urmăririi penale (f.d. 4, vol. I); procesul-verbal de percheziție din 28 septembrie 2013, cu planșa ilustrativă (f.d. 16-24, vol. I); rapoartele de expertiză nr. 6878 din 09 octombrie 2013 și nr. 6872 din 08 octombrie 2013, cu planșa ilustrativă.

La compartimentul individualizării pedepsei, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și a enunțat că, infracțiunea imputată inculpatului se atribuie la categoria infracțiunilor deosebit de grave, la caz lipsesc circumstanțe atenuante și agravante, inculpatul este fără antecedente penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv, vina a recunoscut-o parțial.

8. Inculpatul Tulba Mihail, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În susținerea cerințelor sale, recurentul a invocat dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, menționând că declarațiile martorilor acuzării, care de fapt sunt ofițeri de investigații pe caz, urmau să fie apreciate critic de către instanța de apel deoarece în cadrul efectuării percheziției la 28 septembrie 2013, Tulba M. nu a avut calitate de bănuit sau învinuit, iar declarațiile ultimului prin care se susține că substanțele narcotice erau doar pentru folosință personală nu au fost combătute prin careva probe pertinente și concludente, la fel cum nu a fost dovedită și realizarea acestor substanțe pe teritoriul R. Moldova inclusiv și în Federația Rusă.

La fel, recurentul a menționat că, suferă de tuberculoză fapt confirmat în cadrul cercetării judecătorești precum și prin scrisoarea nr. 01/1-11/680 din 20 mai 2016 (f.d. 13, vol. II) eliberată de Spitalul Raional Comrat, iar folosirea substanțelor narcotice în cazul dat este unica metodă de ușurare a durerilor fizice.

Prin urmare, recurentul consideră că prima instanță corect a încadrat acțiunile acestuia în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, ținând cont și de prevederile art. 75 Cod penal, ori, acesta nu prezintă pericol pentru societate, fiind bolnav nu va săvârși infracțiuni și aflându-se la libertate inculpatul va dispune de posibilitatea de a trece un tratament, mai mult, folosirea substanțelor narcotice fără scop de înstrăinare în vederea ușurării durerilor fizice reprezintă o circumstanță atenuantă circumscrisă în art. 76 Cod penal.

9. Asupra recursului declarat de inculpat a depus referință procurorul, solicitând respingerea acestuia deoarece instanța de apel prin administrarea probelor prezentate în coroborare cu materialele cauzei penale, a constatat cu certitudine faptul săvârșirii de către inculpatul Tulba M. a infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ori, pretinsele argumente, expuse în recurs poartă un caracter declarativ, care dezvăluie dezacordul recurentului cu modalitatea de apreciere a probelor.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva

hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă drept temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate, prezintă relevanță Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 9 din 30 octombrie 2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, care în pct. 18 indică „... *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material*”.

Reieșind din prevederile legale și recomandările expuse în Hotărârea Curții Supreme de Justiție, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. (12) instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Tulba M. a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală și condamnat de către instanța de apel în baza art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, conform indicilor calificativi - *circulația ilegală a substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, adică, păstrarea substanțelor narcotice în scop de înstrăinare, săvârșită în proporții deosebit de mari*.

Colegiul penal menționează că, potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26 decembrie 2011 „Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor”, **înstrăinarea ilegală** de plante care conțin substanțe narcotice sau psihotrope ori de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale acestora reprezintă orice acțiune în urma căreia posesor al substanțelor respective devine o altă persoană (vânzare, donare, schimb, achitare a datoriei, dare cu împrumut etc.).

Înstrăinarea ilegală de substanțe narcotice, psihotrope sau analoage ale lor se consideră infracțiune consumată în momentul primirii acestor substanțe de către o altă persoană.

Intenția de a înstrăina substanțele menționate reprezintă dorința, planul unei persoane care declanșează acțiuni în acest sens, cum ar fi: procurarea, prepararea, **păstrarea**, transportarea acestora, plasarea într-un ambalaj comod pentru înstrăinare sau încheierea unei înțelegeri corespunzătoare cu consumatorul etc.

Instanța de recurs reține că, probele administrate de către organul de urmărire penală și cercetate în ședințele instanței de apel (*pct. 7 din prezenta decizie*)

demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului Tulba M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal, ori, *pe parcursul anului 2013, nedisponând de autorizație corespunzătoare, acționând în scopul obținerii profitului material, a semănat și a cultivat, fără autorizație corespunzătoare în grădina gospodăriei sale amplasate pe adresa str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, plante de cânepă, adică plante care conțin substanțe narcotice.*

Ulterior, Tulba Mihail a prelucrat plantele de cânepă crescute prin metoda uscării și fărâmițării frunzelor în scopul obținerii substanței narcotice - marihuană, care urma să fie înstrăinată unor persoane necunoscute.

La 28 septembrie 2013, în urma percheziției la domiciliul lui Tulba M. din str. Chirov, 43, s. Congaz, r-nul Comrat, au fost depistate depuneri de substanță ce reprezintă 2,56 gr. rășină de cannabis, mase vegetale uscate în cantitate totală de 5975,81 gr., ce reprezintă marihuană în stare uscată, masă vegetală în stadiu verde de vegetație care reprezintă 860 gr. de marihuană în stare verde și 18 plante de cannabis (cânepă) care, potrivit rapoartelor de expertiză nr. 6872 din 08 octombrie 2013 și nr. 6878 din 09 octombrie 2013, se atribuie la substanțe narcotice, ce constituie proporții deosebit de mari.

Astfel, instanța de apel corect a reținut că, potrivit declarațiilor martorilor, în timpul percheziției inculpatul nu a declarat că cultiva și prelucra substanțe narcotice pentru folosință personală.

Colegiul penal consideră că instanța de apel corect și motivat a ajuns la concluzia netemeiniciei versiunii inculpatului, precum că substanțele narcotice au fost păstrate de către el pentru folosință personală, deoarece rudele nu cunoșteau faptul că inculpatul se folosește de substanțe narcotice în legătură cu dureri fizice, versiunea respectivă a apărut în timpul efectuării urmăririi penale, mai mult, inculpatul nu se află la evidența medicului narcolog (f.d. 61, vol. I), la inculpat nu este constatată o boală gravă care necesită folosirea substanțelor narcotice, iar actele medicale prezentate de apărare (f.d. 275-278, vol. I) nu confirmă existența unei boli grave la inculpat care necesită folosirea substanțelor narcotice, ori, instanța de apel corect a apreciat afirmațiile inculpatului drept o metodă de apărare.

În această ordine de idei, Colegiul penal menționează că este elocventă și motivarea instanței de apel, care indică asupra faptului că analiza acțiunilor declanșate de inculpat privind efectuarea tuturor etapelor de pregătire și finalizare a substanțelor pentru folosire (în proporții deosebit de mari) anume: prin cultivarea în grădina casei a plantelor de cânepă (18 plante); prin prepararea acestor cantități mari prin uscare și fărâmițare în scopul obținerii substanțelor narcotice – marihuană; prin ambalare în diferite cutii (7 cutii, 5 fragmente de butelii de polietilenă), în dependență de gradul de uscare, demonstrează intenția inculpatului de a înstrăina substanțele narcotice.

Deci, instanța de apel corect a reținut că, destinația substanțelor narcotice cu scop de înstrăinare este demonstrată prin, depistarea și ridicarea, cantităților deosebit de mari a substanțelor narcotice, *fiind extrem de voluminoasă pentru consumul personal, substanțele vizate fiind depistate în diferite stadii de prelucrare și păstrare, o parte fiind împachetate, o parte mărunțite, uscate, altă parte aflate spre uscare în stare verde, mai mult, în urma efectuării percheziției, nu s-au depistat careva obiecte*

destinate consumului substanțelor narcotice, resturi în urma consumului de substanțe narcotice.

Colegiul penal concluzionează că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 436 Cod de procedură penală și a ținut cont de recomandările expuse în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 2 din 26 decembrie 2011 „Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația substanțelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor și a precursorilor”, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și a constatat în mod întemeiat și corect asupra vinovăției inculpatului Tulba M. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. d) Cod penal.

Subsidiar, referitor la alegația recurentului prin care, în afara dezacordului său cu încadrarea juridică a acțiunilor sale, acesta a invocat critici și la compartimentul individualizării pedepsei, situație prevăzută la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă că, argumentele respective sunt neîntemeiate, ori, la acest segment instanța de apel a ținut pe deplin cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 10), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

11. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul *Tulba Mihail Alexandru*, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 10 martie 2016, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 decembrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev